

[Albrechtsen]

Derfor må den danske regering straks gribe ind og sikre, at en sådan overskridelse af NATOs geografiske mandat, som er i åbenlys modstrid med traktaten om den nordatlantiske organisation, straks standses i opløbet.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal til hr. Albrechtsen sige, at der ikke i NATO har været fremlagt forslag til en udvidelse af NATOs geografiske ansvarsområde, og jeg forventer heller ikke, at et sådant forslag vil blive fremsat i NATO. Den danske indstilling vil under alle omstændigheder være, at NATOs ansvarsområde én gang for alle er fastlagt som defineret i den nordatlantiske traktat.

Albrechtsen (VS):

Jeg skal takke ministeren for svaret for så vidt angår det meget klare indhold, der ligger i det, nemlig at der fra dansk side ikke under nogen omstændigheder kan være tale om en udvidelse af NATOs geografiske ansvarsområde. For så vidt synes jeg, svaret er meget tilfredsstillende. Det vil jeg gerne takke for.

Men de planer, der oplyses om i Politiken den 9. marts, er jo meget konkrete og fremført offentligt til pressen fra mange nationer af den amerikanske forsvarsminister. Nu oplyser forsvarsministeren, at der efter hans vurdering ikke vil blive fremsat forslag i NATO, men det fremgår jo ganske klart af Caspar Weinbergers oplysninger, at USA har sådanne planer, og at man derfor må formode, at de vil blive fremsat.

Jeg må derfor spørge forsvarsministeren, om forsvarsministeren på kommende NATO-ministermøder klart vil sikre, at der bliver taget afstand fra disse planer. Jeg mener, det er nødvendigt, at der ikke alene er klarhed over den danske holdning, således som det glæder mig at der er, men der må altså fra dansk side også direkte fremføres en protest og en afstandtagen over for de meget konkrete planer, som er fremlagt over for offentligheden fra amerikansk side. Jeg vil bede ministeren svare på dette spørgsmål.

Forsvarsministeren (Engell):

Som jeg nævnte indledningsvis, er der ikke i NATO fremlagt et sådant forslag, og

vores holdning i øvrigt mener jeg fremgik af min første besvarelse.

Albrechtsen (VS):

Jeg må forstå svaret på den måde, at man fra regeringens side ikke ønsker direkte over for USA eller på NATO-møderne at tage afstand fra disse planer, og det kan jeg nok beklage, selv om det altså må glæde mig, at man understreger det danske synspunkt så kraftigt.

Men når ministeren oplyser, at der ikke har været nogen planer, og at der ikke har været fremlagt noget forslag, vil jeg spørge, om det også gælder mere indirekte forsøg på at sammenkoble NATO med amerikanske styrker, f.eks. på den måde, at amerikanske styrker i Europa kan blive sat ind i forbindelse med sådanne fremskudte aktioner og der derved sker en koordination med NATO-styrker, eller på den måde, at f.eks. amerikanske missiler opstillet i NATO-lande, f.eks. på Sicilien eller i Tyrkiet, vil kunne blive sat ind mod mål i Mellemøsten f.eks. og på den måde trække NATO ind i disse fremskudte aktioner, som forberedes fra amerikansk side. Har der været sådanne planer i NATO, eller kan forsvarsministeren garantere, at sådanne planer ikke kommer på tale, og vil forsvarsministeren sikre, at en sådan form for indirekte inddragelse heller ikke på nogen måde på noget tidspunkt kan komme ind i billedet?

Forsvarsministeren (Engell):

Hr. Albrechtsen har en meget vidtfavnende og fantasirig forestillingsevne. Jeg vil pege på, at allerede Harmelrapporten fra 1967 fastslog den ret selvindlysende kendsgerning, at det nordatlantiske område ikke kan ses i isolation, og at kriser og konflikter uden for området kan påvirke dette områdes sikkerhed. Det er jo også den erkendelse, der finder udtryk i det communiqué, der blev vedtaget på mødet i Bonn den 10. juni 1982, hvor der var deltagelse af NATO-landenes regerings- og statschefer, og hvoraf det jo fremgår, at det er et nationalt beslutningsansliggende, hvad et NATO-land foretager sig uden for alliancens geografiske ansvarsområde, men at der i en konkret situation kan være behov for konsultationer i NATO, som